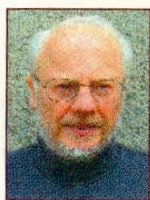

Stor musikalsk oplevelse i musikhuset

Af Anders Gjedsted

MUSIK: Jysk Musik- og Teaterhus i aftes: Carl Orff: *Carmina Burana*, med Midtjysk Kor og Fortuna-Koret, dirigent Frode Lovmand.

Midtjysk Kor og Fortunakorets opførelse af Carl Orffs »Carmina Burana« blev modtaget med begejstring i aftes

»O Fortuna«!

En massiv korklang fyldte i aftes musikhusets store sal, da et imponerende kor på 120 sangere for fuld styrke sang de første toner i Carl Orff's store korværk »Carmina Burana«. En stor slået og højstemt indledning på en flot og medrivende koncert og en værdig fødselsdagsgave til dirigenten Frode Lovmand, der i dag fylder 60 år.

De fleste af teksterne til Carmina Burana er skrevet på et lidt primitivt vulgært latin, andre på middelhøjtysk og provencalsk og er blevet til i et højt broget selskab af omvandrede, svirende studenter og bortløbne gejstlige, af skribenter, sangere og musikanter, universiteternes og klostrenes udskud.

Lyrisk skønhed findes anbragt imellem banale rim, muntre drikkeviser og grovkornede strofer om kærlighedens kødelige fornøjelser sammen med poesi af stilfærdig finhed og elegance.

svært at sidde stille i stolen.

Men også de uafbrudt skiftende stemninger blev udnyttet med dramatisk virkning.

Ringdansen, hvor korets brusende ekstatiske livsglæde brat blev afbrudt af alternes stilfærdige »Chum geselle min« sunget med en dyb sensuel klang, så blidt og sødmefuldt, at det fik hjertet til at smelte, for igen at skifte til dansens overstadige kådhed. Flot og meget virkningsfuldt og et godt eksempel på musikens overdådige variationsrigdom.

Gode solister

Og så var der tre rigtig gode solister, der hver på sin måde var med til at lægge toner til den farverige mosaik. Tenoren Erik Bekker Hansen sang med uforlignelig mimik en meget morsom og velartikuleret udgave af »Den stegte svanes sang«.

Lars Thodberg Bertelsen tegnede et herligt billede af den drikfældige abbed og hans tøjlesløse vellevned. Stor spændvidde har hans stemme, og et alsidigt udtryksregister fra det følsomt lyriske i de gregorianske inspirerede afsnit til det mere energiske i episoder med kraftfuldt svungne melodilinjer.

I sine tre små sange fik Jette Rosendal med sin vidunderligt udtryksfulde sopran tegnet et nuanceret billede af kærlighedens lyksalighed, den frydefuldt blomstrende, den betingelsesløse hengivenhed og pige hjertets rådvildhed, og hendes glasklare stemme, som hun beherskede fuldkomment i det helt høje leje, skabte åndeløs stilhed i salen. Overfor korets sopranner, der meget poetisk optrådte som en kær flok små amoriner, fik hun som modstykke udtrykt den hjerteskerende smerte ved at være forladt.

Korsangernes aften

færdig finhed og elegance.

Programmet til koncerten indeholdt en fin dansk genindtning af Volmer Dissing, så man inden koncerten kunne komme tættere på indholdet. Det var derimod ikke muligt at følge direkte med i teksten på grund af den mørklagte sal.

Impulser

Efter den fuldtone anræbelse af Fortuna, lykkens gudinde, hvis lune bestandigt veksler som månens billede, forsatte koret unison med en helt enkel melodi, rytmisk ligetil, men sunget kraftfuldt og distinkt, markant underbygget af de to fremragende pianister og en meget velspillende slagtojsgruppe.

Hele tiden strømmede der levende og iciterende impulser fra orkesteret, som var med til at animere koret og skabe den dynamik og specielle pulserende, fremadstræbende rytme, der var kendetegnet for mange steder i opførelsen.

Det var somme tider

Korsangernes aften

Men det var først og fremmest korsangernes aften.

De ydede en stor indsats, fuld af energi og engagement under Frode Lovmands præcise og inspirerende ledelse.

Man kunne godt fornemme, at de to sammenbragte kor har haft samme dirigent til daglig, for det store kor havde en forbløffende homogen klang.

Orffs enkle, men alligevel mægtige musik har en kolossal gennemslagskraft og er blevet populær i brede kredse.

Den havde da også trukket mange tilhørere til musikhuset i aftes, så salen var fyldt og stemningen høj.

Da det stort anlagte indledningskor blev gentaget som afslutning og ringen sluttedes, og da de sidste toner fra sangen om »Fortuna, verdens herskerinde« var klinget ud, rejste publikum sig spontant op for at give udtryk for deres store begejstring over en stor musikalsk oplevelse.